

Varen met de Assendelver Praam !

Op 24 augustus 2018 voeren wij, een bont gezelschap van Assendelvers, Westzaners en IJmuidenaren met de Assendelver praam naar molen de Pauw in Nauerna.

Wat een mooi tochtje !

Zoals zo langzamerhand iedereen wel weet, heeft Willem Hos, bijgenaamd Kikker, een prachtige kopie gebouwd van de Assendelver Praam, samen met een paar leerlingen van het Trias en met aanwijzingen van Gerard Kroon, die als geen ander weet, hoe zo'n vaartuig er ooit uitzag.

Voor vertrek verzamelden we ons op het erf van Willem, die ons meteen meenam naar het vaartuig. En...het was hem helemaal. Het enige verschil ?

Deze praam is gelakt en niet zwart. Verder is het de praam zoals veel Assendelvers zich nog goed zullen herinneren: breed, lang, met goten in de bodem waar altijd een klein laagje water doorheen loopt, en met een dek voorin, waarop je kon staan als er geboomd moest worden. Nog een belangrijker verschil: deze praam beschikt over een buitenboordmotor.

Toen ik hem zag kwamen er meteen weer herinneringen boven aan de pramen die je vroeger in Assendelft in de hooitijd door de wegsloot zag gaan, soms wel drie stuks achter elkaar, waarvoor de brugdekken uit de Dorpsstraat werden gehaald om ze naar de andere kant van de Dorpsstraat te laten varen. Dit was dus nog voor de ruilverkaveling, toen het land van een boer soms ver van de boerderij kon liggen.

We scheepten ons in en Willem stak meteen van wal niet alleen letterlijk maar ook met verhalen hoe oud-Assendelft er vroeger uitzag. We waren met zijn dertienen, die middag, de schipper meegeteld, dus een praam vol. Er waren prachtige Hollandse wolkenluchten een uitgelezen dag voor zo'n vaartocht.

We voeren over de Delft naar de watertoren en Willem vertelde ondertussen over het gebied en

zijn bijzonderheden. Over het ontstaan van de veenpolder. Over de molens die in Assendelft hebben gestaan, de Blijdschap, de Dolfijn en over de nieuwe molen waarnaar we op weg waren: de Pauw! Bij Vrouwenverdriet, bij dat mooie oude café, waar de vergunning nog steeds op zit, schutte Judith onze praam.

Een behoorlijk verschil: het peil van Assendelft en de Nauernasche Vaart verschilt wel anderhalve meter van elkaar.

En voort ging het weer over de Vaart naar

Nauerna. En dat is door de herbouw van molen de Pauw alweer een stuk mooier geworden. Hij staat erbij alsof hij nooit is weggeweest. We hadden geluk want de

molen draaide en...we konden naar binnen. Daar werd nog hard gewerkt om alles klaar te krijgen voor de feestelijke opening op 7 september. Bart Nieuwenhuis, de molenbouwer, was met een hulp bovenin de molen bezig om het hennepklop gedeelte in elkaar te zetten. De Pauw is de laatste hennepklopmolen in Nederland. Er lag een zeer summiere bouwtekening en daar doen ze het mee. Een fantastisch stuk vakwerk. De constructie van de molen is al prachtig om te zien, maar als je het hennepklopgedeelte bekijkt, dan krijg je diep ontzag voor degene die dit ooit heeft uitgedacht. Het idee is om de geklopte hennep weer te gebruiken voor het weven van zeildoek. Dit gaat dan gebeuren in het Wevershuis, dat onlangs op de Zaanse schans is herbouwd door Herman Kat

en zijn mannen. Daar staan nu twee weefgetouwen waarop het zeildoek kan worden geweven. Het Wevershuis komt ook uit Assendelft, stond in de Noord, en was het oude huis van de fam. Nijman op Dorpsstraat 865. En zo is de cirkel dus weer rond. We konden niet al te lang blijven omdat Bart weer door moest met zijn werk, anders zou de opening niet worden gehaald. Dus weer in de praan en terug naar Assendelft.

Willem nam ons nog even mee op de Delft langs de plek waar het oude zwembad de Dolfijn (genoemd naar een molen die dus in Assendelft heeft gestaan) was geweest, (vlakbij de brug naar het park achter de tennisbanen van TVA) en naar het einde van de Delft, waar voorheen IJclub Assendelft zijn baan had, naar de Tijdgeest, een ieder welbekend. Dat was het keerpunt, dus van hier terug naar het erf van Willem,

waar we nog even een blik mochten werpen in zijn werkplaats waar hij de praan heeft gebouwd. Dan ben je even terug in de tijd, met al dat oude gereedschap en delen van boten, vakmanschap is meesterschap was de reclame van Grolsch ooit. En dat zie je hier.

En toen op de fiets naar de Watertoren voor een vrijdagmiddagborrel en ook, om nog even te genieten van het prachtige uitzicht wat je daar hebt op Assendelft en zijn omgeving.

Die tocht met de Assendelver praan dat moet eenieder een keer doen, het is een prachtige tocht, je ziet Assendelft weer eens vanaf een ander standpunt, en...de financiële vergoeding vloeit weer in de kas van het Historisch genootschap dus dat is er ook weer mee geholpen.

Vriendenclubs, besturen van bedrijven of stichtingen en verenigingen, dit is een prachtige aangelegenheid om weer eens nader tot elkaar te komen. Doen dus !!!

Bert Neelen, september 2018